

กฎหมายสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

เลขที่ 45 ปี 2009

เกี่ยวกับ

การเปลี่ยนแปลงกฎหมายเลขที่ 31 ปี 2004

ว่าด้วยเรื่องการประชุม

กฎหมายสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

เลขที่ 45 ปี 2009

เกี่ยวกับ

การเปลี่ยนแปลงกฎหมายเลขที่ 31 ปี 2004

ว่าด้วยเรื่องการประมง

ด้วยความกรุณาของพระเจ้า

ประธานาธิบดีประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

- ข้อพิจารณา :
- ก. น่านน้ำที่อยู่ในอาณาบริเวณอธิปไตยของประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย, เขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เป็นทะเลที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรประมงที่มีศักยภาพ ซึ่งได้ประทานจากพระเจ้าให้แก่ชนชาติอินโดนีเซีย ที่ยึดถือหลักปรัชญาแห่งปัญญาศีล และกฎหมายเบื้องต้น ประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ปี 1945 จะต้องอนุรักษ์และคุ้มครองทรัพยากรประมงเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวอินโดนีเซีย
 - ข. การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการประมงยังมิได้ยกระดับคุณภาพชีวิตในด้านการพัฒนาที่ต่อเนื่อง และให้ความเป็นธรรม โดยผ่านการบริหารจัดการด้านการประมง, การควบคุม, และระบบของกฎหมายที่เหมาะสม
 - ค. กฎหมาย เลขที่ 31 ปี 2004 ว่าด้วยเรื่องการประมงยังไม่สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ต่อการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและความจำเป็นในทางกฎหมาย ต่อการบริหารและการจัดการ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการประมง
 - ง. จากข้อพิจารณาที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ในข้อ ก, ข และ ค เห็นควรให้ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย เลขที่ 31 ปี 2004 ว่าด้วยเรื่องการประมง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง : กฎหมายเบื้องต้นประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ปี 1945 มาตราที่ 20, มาตราที่ 21, และมาตราที่ 33 ข้อย่อย (3)

ด้วยความเห็นชอบร่วมกันของสภาผู้แทนราษฎรประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

และ

ประธานาธิบดีประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

มีคำสั่งให้

มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย เลขที่ 31 ปี 2004 ว่าด้วยเรื่องการประมง

มาตราที่ 1

มีการเปลี่ยนแปลงในบางประการของกฎหมาย เลขที่ 31 ปี 2004 ที่ว่าด้วยเรื่องการประมง (ประกาศราชกิจจานุเบกษา แห่งประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ปี 2004 เลขที่ 118, เพิ่มประกาศ ราชกิจจานุเบกษา แห่งประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เลขที่ 4433) ดังนี้ :

1. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 1 ข้อที่ 11 และ ข้อที่ 24 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 1

ความหมายของกฎหมายในมาตรานี้คือ

1. การประมง คือกิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการจัดการประมง, การใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรปลาและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเริ่มจากระบวนการผลิต, การผลิต การบริหาร จนถึงการตลาด ซึ่งถูกดำเนินการ ในระบบของธุรกิจการประมง
2. ทรัพยากรประมง คือ ศักยภาพของสัตว์น้ำทุกประเภท
3. สภาพแวดล้อมของทรัพยากรประมง คือ แหล่งน้ำซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ พืช รวมถึงผลพลอยได้ต่างๆและปัจจัยทางธรรมชาติโดยรอบ
4. สัตว์น้ำ คือ สัตว์ทุกชนิดที่มีวงจรชีวิตทั้งหมดหรือบางส่วนอยู่ในบริเวณแหล่งน้ำ
5. การจับสัตว์น้ำ คือ กิจกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งสัตว์น้ำจากแหล่งน้ำซึ่งไม่ใช่การขยายพันธุ์ โดยใช้อุปกรณ์หรือวิธีใดๆก็ตาม รวมถึงการใช้เรือเพื่อการบรรทุก, ขนส่ง, เก็บรักษา, แร่เย็น, การครอบครอง, การดำเนินการ, และหรือการถนอมอาหาร
6. การเพาะพันธุ์สัตว์น้ำคือ กิจกรรมเพื่อการดูแลรักษา, การเพิ่มปริมาณ, และหรือการเพาะพันธุ์ปลา และการใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อมโดยมีการควบคุม ซึ่งรวมถึง กิจกรรมที่ใช้เรือเพื่อการบรรทุก, ขนส่ง, เก็บรักษา, แร่เย็น, การครอบครอง, การดำเนินการ, และหรือการถนอมอาหาร
7. การบริหารจัดการด้านการประมง คือการดำเนินการทั้งหมด ซึ่งรวมถึงกระบวนการรวบรวมข้อมูล, การวิเคราะห์, การวางแผน, การให้คำแนะนำ, การวิจัย, การจัดสรรแหล่งทรัพยากรประมง, และโครงการต่างๆที่เกี่ยวข้อง ตามระเบียบข้อกฎหมายด้านการประมงโดยรัฐบาล หรือฝ่ายบริหารอื่นที่มีอำนาจตามกฎหมาย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตจากแหล่งทรัพยากรน้ำที่ยั่งยืน และเพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่เห็นชอบร่วมกัน
8. การอนุรักษ์ทรัพยากรประมง คือการสงวน, อนุรักษ์, และใช้ประโยชน์จากสัตว์น้ำ ซึ่งรวมถึงระบบที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม, ชนิด, พันธุกรรม เพื่อการกำหนดการดำรงชีวิต, ความพร้อม, ความต่อเนื่องของการอนุรักษ์, การพัฒนาคุณภาพ และความหลากหลายของทรัพยากรประมง
9. เรือประมง คือ เรือขนาดใหญ่, เรือขนาดเล็ก, หรือเครื่องล่อน้ำอื่นๆที่มีไว้ใช้เพื่อการจับปลา, การขนส่งปลา, การจัดการ, การฝึกหัดงานด้านการประมง, และการวิจัย/สำรวจด้านการประมง
10. ชาวประมง คือ คนที่มีอาชีพจับสัตว์น้ำ

11. ชาวประมงขนาดเล็ก คือ คนซึ่งมีอาชีพจับสัตว์น้ำเพื่อความจำเป็นในการยังชีพในแต่ละวัน โดยใช้เรือจับปลาที่มีขนาดใหญ่ไม่เกิน 5 (ห้า) gross ton
12. ผู้เพาะพันธุ์สัตว์น้ำ คือ คนที่มีอาชีพเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ
13. ผู้เพาะพันธุ์สัตว์น้ำขนาดเล็ก คือคนที่มีอาชีพเพาะพันธุ์สัตว์น้ำเพื่อการยังชีพ
14. ทุกคน หมายถึง ส่วนบุคคลหรือหมู่คณะ
15. หมู่คณะ คือ การรวมคน และหรือทรัพย์สินอย่างเป็นระบบ ซึ่งไม่ว่าจะอยู่ภายใต้กฎหมายหรือไม่ก็ตาม
16. ใบอนุญาตประกอบการประมง ซึ่งต่อไปนี้จะเรียก SIUP คือใบอนุญาตที่เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งบริษัทประมงจำเป็นต้องมีไว้ เพื่อดำเนินธุรกิจการประมง และให้เครื่องมือตามที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาตดังกล่าว
17. ใบอนุญาตจับสัตว์น้ำ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียก SIPI คือใบอนุญาตที่เป็นลายลักษณ์อักษร โดยเรือประมงจำเป็นต้องมีไว้เพื่อการจับสัตว์น้ำ ซึ่งใบอนุญาตฉบับนี้จะต้องใช้คู่กับ SIUP
18. ใบอนุญาตใช้เรือขนส่งปลา ซึ่งต่อไปนี้จะเรียก SIKPI คือใบอนุญาตที่เป็นลายลักษณ์อักษร โดยเรือประมงจะต้องมีไว้เพื่อขนส่งปลา
19. ทะเลอาณาเขตของประเทศอินโดนีเซีย คือทะเลที่อยู่ถัดจากเกาะของอินโดนีเซีย ออกไปไม่เกิน 12 ไมล์ทะเล
20. น่านน้ำอินโดนีเซีย คือทะเลอาณาเขตอินโดนีเซีย, น่านน้ำบริเวณหมู่เกาะ, และน่านน้ำภายใน
21. เขตเศรษฐกิจจำเพาะอินโดนีเซีย ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า ZEEI คือ น่านน้ำส่วนที่ต่อออกไปจากอาณาเขตทะเลของประเทศอินโดนีเซีย 200 ไมล์ทะเล จากขอบนอกสุดของทะเลอาณาเขต ตามที่มีผลบังคับใช้ตามกฎหมายซึ่งว่าด้วยเรื่องน่านน้ำอินโดนีเซีย ที่เกี่ยวข้องกับกันทะเล, พื้นดินที่อยู่ข้างล่าง, และน้ำที่อยู่ข้างบน
22. น่านน้ำอิสระ (*Laut Lepas*) คือส่วนของทะเลที่ไม่ได้อยู่ใน ZEEI, ทะเลอาณาเขตของประเทศอินโดนีเซีย, น่านน้ำบริเวณหมู่เกาะอินโดนีเซีย, และน่านน้ำลึกอินโดนีเซีย
23. ท่าเทียบเรือประมง คือสถานที่เฉพาะที่ตั้งอยู่เหนือพื้นน้ำและพื้นบก ที่ใช้ทำกิจกรรมของรัฐบาลและดำเนินการธุรกิจด้านการประมง, มีไว้ให้เรือประมงจอดเทียบท่า, ทอดสมอ, และหรือขนย้ายปลาจากเรือ, มีเครื่องอำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัยในการเดินเรือ, และกิจกรรมที่ส่งเสริมการประมง
24. รัฐมนตรี หมายถึงรัฐมนตรีที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานเกี่ยวกับการประมง
25. รัฐบาล หมายถึงรัฐบาลกลาง
26. หน่วยราชการ หมายถึงหน่วยราชการระดับจังหวัดและหรือหน่วยราชการระดับอำเภอ/เมือง

2. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 2 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 2

การบริหารจัดการประมงตั้งอยู่บนพื้นฐานของ

- ก. ประโยชน์
- ข. ความยุติธรรม
- ค. ความพร้อมเพรียง
- ง. มิตรภาพ
- จ. การพึ่งพาตนเอง
- ฉ. ความเสมอภาพ
- ช. ความสามัคคี
- ซ. ความโปร่งใส
- ณ. ความมีประสิทธิภาพ
- ญ. การอนุรักษ์ และ
- ฎ. การพัฒนาที่มีความต่อเนื่อง

3. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 7 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 7

(1) โครงการที่สนับสนุนนโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรประมง, รัฐมนตรีได้พิจารณาถึง :

- ก. โครงการบริหารจัดการงานประมง;
- ข. ด้านศักยภาพและการจัดสรรทรัพยากรประมงในบริเวณที่มีการบริหารจัดการประมงของประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย;
- ค. จำนวนการจับปลาที่ได้รับการอนุญาตในบริเวณที่มีการบริหารจัดการประมงของประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย;
- ง. ด้านศักยภาพและการจัดสรรเพาะเลี้ยงพันธุ์ปลาในบริเวณที่มีการบริหารจัดการประมงของประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย;
- จ. ด้านศักยภาพและการจัดสรรแม่พันธุ์ในบริเวณที่มีการบริหารจัดการงานประมงของประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย;
- ฉ. ชนิด, จำนวน และขนาดของเครื่องมือที่ใช้ในการจับสัตว์น้ำ
- ช. ชนิด, จำนวน, ขนาด และการติดตั้งเครื่องทุ่นแรงที่ใช้ในการจับสัตว์น้ำ
- ซ. พื้นที่, เส้นทาง, และเวลาหรือฤดูในการจับสัตว์น้ำ
- ณ. เงื่อนไข หรือมาตรฐานตามขั้นตอนการจับสัตว์น้ำ
- ญ. ท่าเรือประมง
- ฎ. ระบบการสังเกตการณ์เรือประมง
- ฏ. ปลาชนิดใหม่ๆ ที่จะขยายพันธุ์
- ฐ. ชนิดปลาและการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ

- ท. การสงวนและคุ้มครองสัตว์น้ำ
- ฅ. การปกป้องมิให้เกิดความสกปรกและความเสียหายแก่ทรัพยากรประมงและสภาพแวดล้อม
- ณ. การฟื้นฟู, พัฒนาแหล่งทรัพยากรประมง และสิ่งแวดล้อมโดยรอบ
- ด. ขนาดหรือน้ำหนักของปลาที่เล็กที่สุดซึ่งอนุญาตให้จับได้
- ค. เขตการอนุรักษ์น่านน้ำ
- ฉ. โรคระบาดและบริเวณที่มีโรคระบาดของสัตว์น้ำ
- ช. ชนิดของปลาที่ห้ามจับเพื่อทำการค้า, ห้ามนำเข้าและออกจากอาณาเขตของประเทศ
สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
- ซ. ชนิดของสัตว์น้ำที่ได้รับการคุ้มครอง

(2) ทุกคนที่ดำเนินกิจการ และหรือกิจกรรมด้านการประมงจำเป็นจะต้องปฏิบัติตามความใน ข้อย่อย

(1) เกี่ยวกับ :

- ก. ชนิด, จำนวน, และขนาดของเครื่องมือที่ใช้ในการจับสัตว์น้ำ
 - ข. ชนิด, จำนวน, ขนาด และการติดตั้งเครื่องทุ่นแรงที่ใช้ในการจับสัตว์น้ำ
 - ค. พื้นที่, เส้นทาง, และเวลาหรือฤดูในการจับสัตว์น้ำ
 - ง. เงื่อนไข หรือมาตรฐานในขั้นตอนการจับสัตว์น้ำ
 - จ. ระบบการสังเกตการณ์เรือประมง
 - ฉ. ปลาชนิดใหม่ๆ ที่จะขยายพันธุ์
 - ช. ชนิดปลาและการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ
 - ซ. การสงวนและคุ้มครองสัตว์น้ำ
 - ฅ. การปกป้องมิให้เกิดความสกปรกและความเสียหายแก่ทรัพยากรประมงและสภาพแวดล้อม
 - ณ. ขนาดหรือน้ำหนักของปลาที่เล็กที่สุดซึ่งอนุญาตให้จับได้
 - ด. เขตการอนุรักษ์น่านน้ำ
 - ค. โรคระบาดและบริเวณที่มีโรคระบาดของสัตว์น้ำ
 - ช. ชนิดของปลาที่ห้ามจับเพื่อทำการค้า, ห้ามนำเข้าและออกจากอาณาเขตของประเทศ
สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
 - ซ. ชนิดของสัตว์น้ำที่ได้รับการคุ้มครอง
- (3) จำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับระบบสังเกตการณ์เรือประมง ตามความในข้อย่อย
- (2) จ , ซึ่งไม่มีผลบังคับใช้สำหรับชาวประมงขนาดเล็ก และหรือการเพาะพันธุ์ปลาขนาดเล็ก
- (4) รัฐมนตรีพิจารณาถึงศักยภาพและจำนวนการจับปลา ที่ได้รับอนุญาต ตามที่ระบุใน ข้อย่อย (1) ข และ ค ภายหลังจากได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการแห่งชาติ
- (5) คณะกรรมการแห่งชาติ ตามความในข้อ (4) ได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีและสมาชิกของคณะกรรมการแห่งชาติ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทรงคุณวุฒิที่มาจากองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
- (6) รัฐมนตรีพิจารณาให้ประเภทของสัตว์น้ำคุ้มครองและเขตพื้นที่น่านน้ำอนุรักษ์เป็นแหล่งความรู้, แหล่งวัฒนธรรม, การท่องเที่ยว และหรือ การอนุรักษ์ทรัพยากรประมง และหรือสภาพแวดล้อม

4. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 9 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 9

- (1) ห้ามทุกคนเป็นเจ้าของ, มีอำนาจ, นำมา และหรือใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำ และหรือเครื่องทุ่นแรงที่ใช้ในการจับสัตว์น้ำซึ่งอยู่กับเรือประมง ทำความเสียหายอย่างถาวรแก่ทรัพยากรสัตว์น้ำที่อยู่ในบริเวณที่มีการบริหารจัดการประมงของประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
- (2) ข้อกำหนดที่เกี่ยวกับเครื่องมือจับสัตว์น้ำ และหรือเครื่องทุ่นแรงที่ใช้ในการจับสัตว์น้ำ ซึ่งอยู่ในเรือประมง ทำความเสียหายอย่างถาวรแก่ทรัพยากรสัตว์น้ำ ตามความในข้อย่อย (1) ได้กล่าวไว้ในระเบียบรัฐมนตรี

5. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 14 ข้อย่อย (3) มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 14

- (1) รัฐบาลเป็นฝ่ายกำหนด และหรือพัฒนา การใช้ประโยชน์จาก เจิร์มพลาสมา (*Plasma Nutfah*) ที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรสัตว์น้ำ ในโครงการอนุรักษ์ความสมดุลทางธรรมชาติและ การขยายพันธุ์แหล่งทรัพยากรธรรมชาติสัตว์น้ำ
- (2) ทุกคน จะต้องอนุรักษ์ สเปิร์มพลาสมาที่เกี่ยวข้องกับแหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำ
- (3) รัฐบาลเป็นฝ่ายควบคุมการนำเข้าและการส่งออกสัตว์น้ำชนิดใหม่ๆ ระหว่างประเทศและเกาะต่างๆ เพื่อเป็นหลักประกันในการสงวนสเปิร์มพลาสมาที่เกี่ยวข้องกับแหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำ
- (4) ห้ามทุกคนทำลายสเปิร์มพลาสมา ที่เกี่ยวข้องกับแหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำ
- (5) ข้อกำหนดอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์สเปิร์มพลาสมา แหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำ ตามความในข้อย่อย (1), ข้อย่อย (2), และข้อย่อย (3) ได้กล่าวไว้ในระเบียบรัฐมนตรี

6. ระหว่างมาตราที่ 15 และมาตราที่ 16 มีการแทรกมาตราที่ 15 ก คือ :

มาตราที่ 15 ก

รัฐบาลเป็นฝ่ายจัดการและควบคุมคุณภาพแม่พันธุ์และพันธุ์สัตว์น้ำในการขยายพันธุ์

7. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 18 มีการเพิ่มเติมข้อย่อย (3) และ (4) ดังนี้ :

มาตราที่ 18

- (1) รัฐบาลเป็นฝ่ายจัดการและวางมาตรการในการใช้ประโยชน์จากน้ำและพื้นที่เพื่อการขยายพันธุ์สัตว์น้ำ
- (2) การจัดการและการวางมาตรการในการใช้ประโยชน์จากน้ำและพื้นที่เพื่อการขยายพันธุ์สัตว์น้ำ ตามข้อย่อย (1) จะถูกนำมาใช้ในโครงการเพื่อการรับประกันคุณภาพและคุณภาพของน้ำเพื่อความจำเป็นในการขยายพันธุ์สัตว์น้ำ
- (3) หน่วยราชการท้องถิ่นจะเป็นฝ่ายปฏิบัติงานตามมาตรการในการใช้ประโยชน์จากน้ำและพื้นที่เพื่อการขยายพันธุ์สัตว์น้ำ

- (4) ข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการและการวางมาตรการในการใช้ประโยชน์จากน้ำและพื้นที่เพื่อการขยายพันธุ์สัตว์น้ำ ตามที่ความในข้อย่อย (1) และข้อย่อย (2) ได้มีการกล่าวเพิ่มเติมไว้ในระเบียบรัฐมนตรี

8. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 23 มีการเพิ่มเติมข้อย่อย (3) โดยมีข้อความดังนี้ :

มาตราที่ 23

- (1) ห้ามทุกคนใช้วัตถุคิบ, วัตถุที่ใช้เติมในอาหาร, วัตถุเพื่อช่วย และหรือ อุปกรณ์ที่เป็นอันตรายแก่สุขภาพของมนุษย์ และหรือสภาพแวดล้อมเพื่อความรับผิดชอบต่อและการบริหารจัดการสัตว์น้ำ
- (2) รัฐบาลได้พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องวัตถุคิบ, วัตถุที่ใช้เติมในอาหาร, วัตถุเพื่อช่วย และหรือ อุปกรณ์ที่เป็นอันตรายแก่สุขภาพของมนุษย์ และหรือสภาพแวดล้อมเพื่อความรับผิดชอบต่อและการบริหารจัดการสัตว์น้ำ ตามความในข้อย่อย (1)
- (3) รัฐบาลได้ชี้แจงเพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับวัตถุคิบ, วัตถุที่ใช้เติมในอาหาร, วัตถุเพื่อช่วย และหรือ อุปกรณ์ที่เป็นอันตรายแก่สุขภาพของมนุษย์ และหรือสภาพแวดล้อม

9. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 25 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 25

- (1) กิจการด้านการประมงถูกดำเนินการในระบบของธุรกิจการประมง ที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนก่อนการผลิต, การผลิต, ผลผลิต, และการตลาด
- (2) ข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนก่อนการผลิต, การผลิต, ผลผลิต, และการตลาด ตามความในข้อย่อย (1) ได้กล่าวไว้ในระเบียบรัฐมนตรี

10. ระหว่างมาตราที่ 25 และมาตราที่ 26 มีการแทรก 3 มาตราคือ มาตราที่ 25 ก มาตราที่ 25 ข และมาตราที่ 25 ค ดังนี้ :

มาตราที่ 25 ก

- (1) ผู้ประกอบการธุรกิจประมงจะต้องให้ความสนใจเกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพของผลผลิตการประมง
- (2) รัฐบาลและหน่วยราชการท้องถิ่นให้การส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการพัฒนาธุรกิจประมง เพื่อเพิ่มมาตรฐานคุณภาพจากผลผลิตที่ได้จากการประมง
- (3) ข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานคุณภาพจากผลผลิตที่ได้จากการประมง ได้กล่าวไว้ในระเบียบรัฐมนตรี

มาตราที่ 25 ข

- (1) รัฐบาลต้องจัดและอำนวยความสะดวกสำหรับกิจกรรมด้านการตลาดของธุรกิจประมง ทั้งในและต่างประเทศ
- (2) ผลผลิตที่ได้จากธุรกิจประมงจะส่งออกไปยังต่างประเทศ จะกระทำได้เมื่อผลผลิตและความต้องการ เพื่อความจำเป็นในการบริโภคภายในประเทศเพียงพอแล้ว
- (3) รัฐบาลต้องสร้างบรรยากาศที่ดีเกี่ยวกับธุรกิจประมง ตามความสมควรกับข้อกฎหมาย

มาตราที่ 25 ค

- (1) รัฐบาลส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่อุตสาหกรรมการประมงแห่งชาติ ด้วยการให้ความสำคัญในการใช้วัตถุดิบและทรัพยากรมนุษย์ภายในประเทศ
- (2) รัฐบาลต้องส่งเสริมให้เกิดการประสานงานและความร่วมมือที่ดี ระหว่างการอุตสาหกรรมประมง, ชาวประมง, และหรือกลุ่มสหกรณ์การประมง
- (3) ข้อกำหนดอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม, การให้ความสะดวก, การประสานงาน และความร่วมมือที่ดี ตามความในข้อย่อย (1) และข้อย่อย (2) ถูกปฏิบัติให้เหมาะสมตามข้อกำหนด

11. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 27 ข้อ (1), ข้อย่อย (2), และข้อย่อย (3) มีการเปลี่ยนแปลง และมีการเพิ่มอีกข้อย่อย 1 (หนึ่ง) ข้อ คือข้อย่อย (5) ดังนี้ :

มาตราที่ 27

- (1) ทุกคนที่เป็นเจ้าของ และหรือที่เดินเรือประมงที่ติดธงชาติอินโดนีเซีย เพื่อใช้จับสัตว์น้ำในบริเวณที่มีการบริหารจัดการประมงของประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และหรือน่านน้ำอิสระ (*Laut Lepas*) จะต้องมี SIPI
- (2) ทุกคนที่เป็นเจ้าของ และหรือที่เดินเรือประมงที่ติดธงชาติอื่นๆ เพื่อใช้จับสัตว์น้ำในบริเวณ ZEEI จะต้องมี SIPI
- (3) ทุกคนที่เดินเรือประมงที่ติดธงชาติอินโดนีเซีย ในบริเวณที่มีการบริหารจัดการประมงของประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย หรือเดินเรือประมงที่ติดธงชาติอื่นๆในบริเวณ ZEEI จะต้องมี SIPI ฉบับจริง
- (4) เรือประมงที่ติดธงอินโดนีเซียเพื่อจับสัตว์น้ำในเขตน่านน้ำของประเทศอื่นๆ ต้องได้รับการอนุญาตจากรัฐบาลก่อน
- (5) ความจำเป็นที่จะต้องมี SIPI ตามความในข้อย่อย (1) และหรือ การถือ SIPI ฉบับจริง ตามความในข้อย่อย (3) ไม่มีผลบังคับใช้แก่ชาวประมงขนาดเล็ก

12. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 28 ข้อย่อย (1) และข้อย่อย (2) มีการเปลี่ยนแปลง และมีการเพิ่ม 2 (สอง) ข้อย่อย คือ ข้อย่อย (3) และ ข้อย่อย (4) ดังนี้ :

มาตราที่ 28

- (1) ทุกคนที่มี และหรือเดินเรือขนส่งสัตว์น้ำ ที่ติดธงชาติอินโดนีเซีย ในบริเวณที่มีการบริหารจัดการประมงของประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย จะต้องมี SIKPI
- (2) ทุกคนที่เป็นเจ้าของ และหรือที่เดินเรือขนส่งสัตว์น้ำที่ติดธงชาติอื่นๆ เพื่อใช้ขนส่งสัตว์น้ำในบริเวณที่มีการบริหารจัดการประมงของประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย จะต้องมี SIKPI
- (3) ทุกคนที่เดินเรือขนส่งสัตว์น้ำเพื่อใช้ขนส่งสัตว์น้ำใน บริเวณที่มีการบริหารจัดการประมงของประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย จะต้องมี SIKPI ฉบับจริง

- (4) ความจำเป็นที่จะต้องมี SIKPI ตามความในข้อย่อย (1) และหรือ การถือ SIKPI ฉบับจริง ตามความในข้อย่อย (3) ไม่มีผลบังคับใช้แก่ชาวประมงขนาดเล็ก และหรือการเพาะเลี้ยงพันธุ์สัตว์น้ำขนาดเล็ก

13. ระหว่างมาตราที่ 28 และมาตราที่ 29 มีการแทรก 1 (หนึ่ง) มาตราคือ มาตราที่ 28 ก ดังนี้ :

มาตราที่ 28 ก

ห้ามทุกคน :

ก. ทำการปลอมแปลง SIUP, SIPI และ SIKPI; และหรือ

ข. ใช้ SIUP, SIPI และ SIKPI ปลอม

14. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 32 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 32

ข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกเอกสาร, ระเบียบการ และเงื่อนไขในการให้ SIUP, SIPI และ SIKPI ได้กล่าวไว้ในระเบียบรัฐมนตรี

15. ระหว่างมาตราที่ 35 และมาตราที่ 36 ได้มีการแทรก 1 (หนึ่ง) มาตราคือ มาตราที่ 35 ก ดังนี้ :

มาตราที่ 35 ก

- (1) เรือประมงที่คิดธงชาติอินโดนีเซีย ซึ่งจับสัตว์น้ำในบริเวณที่มีการบริหารจัดการประมงของประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย จะต้องมีการติดเครื่องเรือ และลูกเรือที่ถือสัญชาติอินโดนีเซีย
- (2) เรือประมงที่คิดธงชาติอื่น ๆ ที่จับสัตว์น้ำ ในเขต ZEEI จะต้องมีการติดธงชาติอินโดนีเซียอย่างน้อย 70% (ร้อยละเจ็ดสิบ) จากจำนวนทั้งหมดของลูกเรือ
- (3) การละเมิดข้อกำหนดในการใช้ลูกเรือ ตามความในข้อย่อย (2) จะต้องถูกลงโทษทางวินัย (Administrative Sanction) ในรูปแบบของการตัดเค้น, การยึดใบอนุญาต, หรือการเพิกถอนใบอนุญาต
- (4) ข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงโทษทางวินัย ตามความในข้อย่อย (3) ได้กล่าวไว้ในระเบียบรัฐมนตรี

16. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 32 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 36

- (1) เรือประมงของชาวอินโดนีเซียที่ทำกรประมงในบริเวณที่มีการบริหารจัดการประมงของประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และเขตน้ำอริสระจะต้องจดทะเบียน เป็นเรือประมงอินโดนีเซียก่อน
- (2) การจดทะเบียนเรือประมง ตามความในข้อย่อย (1) จะสมบูรณ์ได้เมื่อมีเอกสารดังนี้ :
- ก. หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของ
 - ข. บัตรประจำตัวของเจ้าของ; และ
 - ค. เอกสารแสดงขนาดของเรือ

- (3) การจดทะเบียนเรือประมงที่ซื้อหรือได้สิทธิการครอบครองจากต่างประเทศ ที่มีการลงทะเบียนจากประเทศเดิมแล้ว หากมีความประสงค์จะนำไปลงทะเบียนให้เป็นเรือประมงอินโดนีเซีย นอกจากต้องมีเอกสารครบถ้วนตามที่ได้กล่าวในข้อ (2) แล้ว จะต้องมียกสารชี้แจงการถอนออกชื่อเรือลำดังกล่าว ที่ออกโดยประเทศเดิมมาประกอบด้วย
- (4) เรือประมงที่ได้รับการลงทะเบียนแล้ว ตามความในข้อย่อย (1) จะได้รับหนังสือเครื่องหมายแสดงสัญชาติ ตามที่กฎหมายกำหนด
- (5) ข้อกำหนดอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียน ตามความในข้อย่อย (1), ข้อย่อย (2), และข้อย่อย (3) ได้กล่าวไว้ในระเบียบรัฐมนตรี

17. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 41 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 41

- (1) รัฐบาลได้จัดให้มีและสร้างการบริหารจัดการท่าเทียบเรือประมง
- (2) การจัดให้มีและการสร้างการบริหารจัดการท่าเทียบเรือประมง ตามความในข้อย่อย (1) รัฐมนตรีได้พิจารณาถึง :
 - ก. โครงการศูนย์กลางท่าเทียบเรือประมงของประเทศ
 - ข. การจัดแบ่งประเภทของท่าเทียบเรือประมง
 - ค. การจัดการท่าเทียบเรือประมง
 - ง. เงื่อนไข และหรือมาตรฐานของเทคนิคในการวางแผน, การก่อสร้าง, การดำเนินการ, การฝึกหัด, และการควบคุมท่าเทียบเรือประมง
 - จ. พื้นที่ทำงานและการปฏิบัติงานท่าเทียบเรือประมง ที่เกี่ยวข้องกับส่วนของน่านน้ำและบกที่ระบุไว้ เป็นพื้นที่ทำงานและการปฏิบัติงานท่าเทียบเรือประมง; และ
 - ฉ. ท่าเทียบเรือประมงที่ไม่ได้ก่อสร้างโดยรัฐบาล
- (3) เรือประมงและเรือขนย้ายสัตว์น้ำทุกลำ จะต้องนำสัตว์น้ำที่จับ ได้ขึ้นที่ท่าเทียบเรือประมง ที่เลือกไว้หรือทำอื่นที่ระบุ
- (4) ทุกคนที่เป็นเจ้าของ และหรือเดินเรือประมง และหรือเดินเรือขนย้ายสัตว์น้ำ ที่ไม่นำสัตว์น้ำที่จับ ได้ออกจากเรือในบริเวณท่าเทียบเรือที่เลือกไว้ หรือท่าเทียบเรืออื่นๆที่ระบุไว้ ตามความในข้อย่อย (3) จะต้องถูกลงโทษทางวินัย ในรูปแบบของการดักเตือน, การยึดใบอนุญาต, หรือการเพิกถอนใบอนุญาต
- (5) ข้อกำหนดอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการถูกลงโทษทางวินัย ตามความใน ข้อย่อย (4) ได้กล่าวไว้ในระเบียบรัฐมนตรี

18. ระหว่างมาตราที่ 41 และมาตราที่ 42 มีการแทรก 1 (หนึ่ง) มาตราคือ มาตราที่ 41 ก ดังนี้ :

มาตราที่ 41 ก

- (1) ทำเทียบเรือประมงมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลและธุรกิจการค้าในการสนับสนุนกิจกรรม ที่ ความสัมพันธ์กับการจัดการ, การใช้ประโยชน์จากแหล่งทรัพยากรประมง และสภาพแวดล้อม โดย เริ่มจากขั้นตอนก่อนการผลิต, การผลิต, การจัดการ จนถึงการตลาด
- (2) หน้าที่ของทำเทียบเรือประมงในการสนับสนุนกิจกรรม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดการ, การใช้ ประโยชน์จากแหล่งทรัพยากรประมงและสภาพแวดล้อม ตามความในข้อย่อย (1) คือ :
 - ก. การให้บริการ โยงและทอดสมอเรือประมง
 - ข. การให้บริการขนย้ายสัตว์น้ำ
 - ค. การให้บริการในการเพิ่มคุณภาพและการบริหารจัดการผลผลิตจากสัตว์น้ำ
 - ง. การตลาดและการกระจายสัตว์น้ำ
 - จ. การรวบรวมข้อมูลการจับสัตว์น้ำและผลผลิตที่ได้จากการประมง
 - ฉ. สถานที่ให้คำแนะนำและพัฒนาสังคมชาวประมง
 - ช. การปฏิบัติงานของเรือประมง
 - ซ. สถานที่ที่เฝ้าระวังและควบคุมแหล่งทรัพยากรประมง
 - ฌ. การบริหารจัดการท่าเทียบเรือประมง
 - ฎ. สถานที่ที่ให้การรับประกันสัตว์น้ำ
 - ฏ. เผยแพร่ผลการเทียบท่าของเรือประมงและเรือที่ควบคุมเรือประมง
 - ฐ. สถานที่ที่เผยแพร่ผลการสำรวจทะเลและการประมง
 - ฑ. การสังเกตการณ์บริเวณชายฝั่งทะเลและที่ท่องเที่ยวชายทะเล และหรือ
 - ฒ. การควบคุมสภาพแวดล้อม

19. ข้อกำหนดความมาตราที่ 42 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 42

- (1) เพื่อสวัสดิภาพในการเดินเรือประมง ได้กำหนดให้นายท่า (Harbormaster) ในการ ปฏิบัติงานของเรือประมง
- (2) กรมเจ้าท่ามีหน้าที่และความรับผิดชอบ :
 - ก. ออกใบอนุญาตการเดินเรือ
 - ข. จัดการเรื่องการเข้าออกของเรือประมง
 - ค. ตรวจสอบชั้นเกี่ยวกับความครบถ้วนของเอกสารต่างๆของเรือประมง
 - ง. ตรวจสอบเครื่องกล, การเดินเรือ, เครื่องมือที่ใช้ในการจับสัตว์น้ำ, เครื่องมือที่เสริมที่มี ไว้ ช่วยในการจับสัตว์น้ำ
 - จ. ตรวจสอบและรับรองหนังสือสัญญาการทำงานในทะเล
 - ฉ. ตรวจสอบ log book การจับสัตว์น้ำและการขนย้ายสัตว์น้ำ
 - ช. จัดระบบการจราจรของเรือประมงที่มาเทียบท่า
 - ซ. ควบคุมและดูแลมัคคุเทศก์

- ณ. ควบคุมและดูแลการเติมเชื้อเพลิง
- ญ. ควบคุมการก่อสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวกของท่าเทียบเรือประมง
- ฉ. ช่วยค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัย
- ฎ. เป็นผู้นำในการควบคุมมลภาวะและการเกิดเพลิงไหม้ในบริเวณท่าเทียบเรือประมง
- ฐ. ควบคุมสภาพแวดล้อมชายฝั่งทะเล
- ฑ. ตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับข้อบังคับของลูกเรือประมง
- ฒ. ออกเอกสารหลักฐานแจ้งการเข้าและออกของเรือประมง ; และ
- ณ. ตรวจสอบหนังสือรับรองผลการจับสัตว์น้ำ

- (3) เรือประมงทุกลำที่จะออกเดินเรือเพื่อจับสัตว์น้ำ และหรือขนย้ายปลาจากท่าเทียบเรือประมง จำเป็นต้องมีหนังสือยินยอมให้เดินเรือ ซึ่งออกโดยกรมเจ้าท่า
- (4) กรมเจ้าท่า ตามความในข้อย่อย (1) ได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการเดินเรือ
- (5) ในการปฏิบัติหน้าที่ กรมเจ้าท่ามีหน้าที่ในการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับผิดชอบที่ทำท่าเทียบเรือประมงดังกล่าว
- (6) ข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับท่าเรือ ได้กล่าวไว้ในระเบียบและข้อกฎหมาย

20. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 43 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 43

เรือประมงทุกลำที่ทำประมงจำเป็นต้องมีหนังสือเห็นควรรให้เดินเรือประมง จากเจ้าหน้าที่ควบคุมการประมง โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

21. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 44 ข้อย่อย (1) มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 44

- (1) เรือประมงจะได้รับใบอนุญาตให้เดินเรือตามความในมาตราที่ 42 ข้อย่อย (2) ก ที่ออกโดยกรมเจ้าท่า หลังจากเรือประมงได้รับหนังสือเห็นควรรให้เดินเรือประมง
- (2) เรือประมงจะได้รับหนังสือเห็นควรรให้เดินเรือประมงตามความในข้อย่อย (1) ซึ่งออกโดยผู้ควบคุมการประมง หลังจากที่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขด้านธุรการและความเหมาะสมของเทคนิค
- (3) ข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขด้านธุรการและความเหมาะสมของเทคนิค ตามความหมายในข้อย่อย (2) ได้กล่าวไว้ในระเบียบรัฐมนตรี

22. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 46 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 46

- (1) รัฐบาลและหน่วยราชการท้องถิ่นได้ดำเนินการและพัฒนาระบบข่าวสารและข้อมูลสถิติการประมง และมีการรวบรวม, บริหารจัดการ, วิเคราะห์, จัดเก็บ, นำเสนอ, และเผยแพร่ ข้อมูลด้านศักยภาพ, ความรวดเร็วของข้อมูลการเคลื่อนไหวของสัตว์น้ำ, แหล่ง, ผลผลิต, การจัดการ และการตลาดของสัตว์น้ำ รวมถึงการบริหารจัดการแหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำและการพัฒนาระบบธุรกิจการประมง

(2) รัฐบาลและหน่วยราชการท้องถิ่นจัดทำศูนย์ข้อมูลและข่าวสารการประมงเพื่อแสดงให้เห็นถึงระบบข่าวสารและสถิติการประมง

23. ระหว่างมาตราที่ 46 และมาตราที่ 47 มีการแทรก 1 มาตราคือ มาตราที่ 46 ก ดังนี้ :

มาตราที่ 46 ก

รัฐบาลได้ให้การรับประกันข้อมูลและข่าวสารการประมงซึ่งเป็นความลับ ที่เกี่ยวข้องกับ *log book* การจับและการขนย้ายสัตว์น้ำ, ข้อมูลที่ได้จากนักสังเกตการณ์, และข้อมูลของบริษัทในการขอใบอนุญาตดำเนินการประมง

24. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 48 ข้อย่อย (1) มีการเปลี่ยนแปลง และระหว่างข้อย่อย (1) และข้อย่อย (2) มีการแทรกเพิ่ม 1 (หนึ่ง) ข้อ คือ ข้อ (1ก) ดังนี้ :

มาตราที่ 48

(1) ทุกคนที่ได้รับประโยชน์โดยตรงจากทรัพยากรสัตว์น้ำและสภาพแวดล้อม จากบริเวณการบริหารที่จัดการการประมงประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และบริเวณนอกเขตการบริหารที่จัดการประมงประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย จะต้องเสียค่าธรรมเนียมกิจการประมง (*Punggutan Perikanan*)

(1ก) ค่าธรรมเนียมกิจการประมง ตามความใน ข้อย่อย (1) คือ รายได้ของประเทศที่มีใช้ภาษี

(2) ค่าธรรมเนียมกิจการประมง ตามความใน ข้อย่อย (1) ยกเว้นให้แก่ชาวประมงขนาดเล็กและผู้เพาะเลี้ยงพันธุ์สัตว์น้ำขนาดเล็ก

25. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 50 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 50

ค่าธรรมเนียมกิจการประมง ตามความในมาตราที่ 48 และ 49 ถูกนำไปใช้เพื่อการพัฒนากิจการประมง รวมถึงกิจกรรมการอนุรักษ์แหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำและสภาพแวดล้อม

26. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 65 ข้อย่อย (1) ได้ถูกยกเลิก และมาตราที่ 65 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 65

รัฐบาลได้มอบหมายให้หน่วยราชการท้องถิ่น ปฏิบัติหน้าที่ในการช่วยเหลืองานด้านการประมง

27. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 66 ข้อย่อย (2) และข้อย่อย (3) มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 66

(1) การควบคุมดูแลการประมงดำเนินการโดยผู้ควบคุมการประมง

(2) เจ้าหน้าที่ควบคุมการประมงทำหน้าที่ควบคุมดูแลระเบียบในการปฏิบัติงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับ และกฎหมายต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการประมง

(3) การควบคุมดูแลระเบียบในการปฏิบัติงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับ และกฎหมายต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการประมง ตามความใน ข้อย่อย (2) เกี่ยวข้องกับ :

- ก. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจับสัตว์น้ำ
- ข. การเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์น้ำ
- ค. การจัดการและกระจายที่หมายถึงการนำเข้าและส่งออกสัตว์น้ำ
- ง. คุณภาพและผลผลิตจากการประมง
- จ. การนำเข้าและส่งออกยาสำหรับสัตว์น้ำ
- ฉ. การอนุรักษ์
- ช. มลภาวะที่เป็นผลมาจากการกระทำของมนุษย์
- ซ. เชื้อพันธุ์
- ฅ. การวิจัยและการพัฒนาการประมง; และ
- ฉ. สัตว์น้ำที่เป็นผลที่ได้จากพันธุวิศวกรรม

28. ระหว่างมาตราที่ 66 และมาตราที่ 67 มีการแทรก 3 (สาม) มาตราคือ มาตราที่ 66 ก, มาตราที่ 66 ข , และมาตราที่ 66 ค ดังนี้ :

มาตราที่ 66 ก

- (1) เจ้าพนักงานควบคุมการประมง ตามความในมาตราที่ 66 เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ปฏิบัติงานด้านการประมง ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐมนตรี หรือข้าราชการที่ได้รับมอบหมาย
- (2) เจ้าพนักงานควบคุมการประมง ตามความในข้อย่อย (1) ได้รับการฝึกอบรม เพื่อเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการประมง
- (3) ผู้ควบคุมการประมง ตามความในข้อย่อย (2) ได้รับการพิจารณาให้เป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ควบคุมดูแลการประมง
- (4) ข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งหน้าที่การควบคุมดูแลการประมง ตามความในข้อย่อย (3) ได้กล่าวไว้ในระเบียบรัฐมนตรี

มาตราที่ 66 ข

- (1) เจ้าพนักงานควบคุมการประมง ตามความในมาตราที่ 66 ปฏิบัติหน้าที่ในบริเวณ :
 - ก. บริเวณที่มีการบริหารจัดการประมงของประเทศสาธารณรัฐอิน โดนีเซีย
 - ข. เรือประมง
 - ค. ท่าเทียบเรือประมง และหรือ ท่าเรืออื่นๆที่กำหนด
 - ง. ท่าเรือเอกชน
 - จ. ศูนย์รวมกิจกรรมด้านการประมง
 - ฉ. เขตการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ
 - ช. เขตการขยายพันธุ์สัตว์น้ำ
 - ซ. หน่วยบริหารจัดการสัตว์น้ำ
 - ฅ. บริเวณน่านน้ำอนุรักษ์

(2) ข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานควบคุมดูแลการประมง ตามความในข้อย่อ (1) ใต้กล่าวไว้
ในระเบียบรัฐมนตรี

มาตราที่ 66 ค

(1) การปฏิบัติหน้าที่ ตามหมายในมาตราที่ 66 เจ้าพนักงานควบคุมดูแลการประมงมีอำนาจ :

- ก. ตรวจสอบสถานที่ประกอบการประมง
- ข. ตรวจสอบความครบถ้วนและถูกต้องตามกฎหมายของเอกสารประกอบการธุรกิจการประมง
- ค. ตรวจสอบการดำเนินงานธุรกิจการประมง
- ง. ตรวจสอบเครื่องมือและระบบโครงสร้างพื้นฐาน
- จ. พิสูจน์ความครบถ้วนและถูกต้องตามกฎหมายของ SIPI และ SIKPI
- ฉ. จัดทำเอกสารจากผลการตรวจสอบ
- ช. หาดตัวอย่างสัตว์น้ำ และหรือสิ่งที่เป็น เพื่อใช้ทดสอบในห้องทดลอง
- ซ. ตรวจสอบอุปกรณ์และความพร้อมในการปฏิบัติงานของระบบสังเกตการณ์เรือประมง
- ฅ. สั่งให้หยุด, ตรวจสอบ, นำมา, กัก และจับเรือ และหรือบุคคลที่ถูกต้องสงสัยว่าอาจมีการ
กระทำความผิดทางอาญาเกี่ยวกับการประมงในเขตประมงประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
จนถึงขั้นตอนการส่งมอบเรือและหรือบุคคลดังกล่าว ที่ทำเรือเพื่อเข้าสู่กระบวนการ
สอบสวน
- ฉ. แจ้งผู้ออกไปอนุญาตให้ทราบถึงบทลงโทษ ที่เป็นไปตามระเบียบของกฎหมาย
- ฎ. ปฏิบัติการเฉพาะกิจกับเรือประมงที่พยายามหลบหนี และหรือต่อสู้ และหรือทำความ
อันตรายแก่ เรือควบคุมการประมง และหรือถูกเรือประมง และหรือ
- ฏ. ดำเนินการอื่น ๆ ในส่วนที่รับผิดชอบ ตามที่กฎหมายกำหนด

(2) ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมการประมง ตามความในข้อย่อ (1) ประกอบด้วย เรือ
ตรวจการ, อาวุธ, และหรืออุปกรณ์ป้องกันตัว

29. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 69 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 69

- (1) เรือตรวจการมีหน้าที่ตรวจตรา และปฏิบัติตามกฎหมายในบริเวณการบริหารจัดการ
ประมงของประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
- (2) มีการติดอาวุธแก่เรือตรวจการ ตามความในข้อย่อ (1)
- (3) เรือตรวจการสามารถสั่งให้เรือที่ถูกต้องสงสัยว่าอาจมีการละเมิดกฎหมายบริเวณการบริหารจัดการ
ประมงของประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย โดยสั่งให้หยุด, ตรวจสอบ, และกัก ไปยังท่าเรือที่อยู่ใกล้
ที่สุดเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป
- (4) การปฏิบัติหน้าที่ ตามความในข้อย่อ (1) ผู้ตรวจสอบ และหรือผู้ควบคุมการประมง สามารถ
ปฏิบัติการเผาและ จม เรือประมงที่ติตรงชาติอื่น ๆ หากมีหลักฐานชั้นต้นครบถ้วน

30. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 71 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 71

- (1) ด้วยกฎหมายฉบับนี้ จึงได้จัดตั้งศาลประมง ซึ่งมีอำนาจในการตรวจสอบ, พิจารณาตามกระบวนการของกฎหมาย, และตัดสินคดีอาญาด้านการประมง
- (2) ศาลประมง ตามความในข้อย่อ (1) คือศาลพิเศษที่อยู่ในหมวดเดียวกันกับศาลทั่วไป
- (3) ศาลประมง ตามความในข้อ (1) ตั้งอยู่ที่ศาลแขวงจากรัดหนือ, เมดาน, ปนเคีย, นก, บีตุง และตวล
- (4) ศาลประมง ตามความในข้อย่อ (1) อยู่ในศาลแขวง
- (5) การจัดตั้งศาลปกครองการประมง ในต่อไปจะจัดตั้งที่ขั้นตอนตามสมควร โดยคำสั่งของประธานาธิบดี

31. ระหว่างมาตราที่ 71 และมาตราที่ 72 มีการแทรกเพิ่ม 1 (หนึ่ง) มาตราคือ มาตราที่ 71 ก ดังนี้ :

มาตราที่ 71 ก

ศาลประมงมีอำนาจในการตรวจสอบ, พิจารณาตามกระบวนการของกฎหมาย, และตัดสินคดีอาญาการประมง ที่อยู่ในบริเวณการบริหารจัดการประมงของประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ซึ่งไม่ว่าจะกระทำโดยบุคคลสัญชาติอินโดนีเซียหรือสัญชาติอื่นๆ ก็ตาม

32. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 73 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 73

- (1) การสืบสวนคดีอาญาที่ว่าด้วยการประมง ในบริเวณที่มีการบริหารจัดการประมงของประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย กระทำโดยเจ้าพนักงานสอบสวนการประมง, ทหารเรือที่ปฏิบัติงานด้านการสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจแผนกสอบสวน ประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
- (2) เจ้าพนักงานสอบสวนสอบสวนการประมง, ทหารเรือที่ปฏิบัติงานด้านการสอบสวน, เจ้าหน้าที่แผนกสอบสวน มีอำนาจในการสอบสวนคดีอาญาที่ว่าด้วยเรื่องการประมง ซึ่งเกิดขึ้นในบริเวณ ZEEI
- (3) ในการสอบสวนคดีที่ว่าด้วยเรื่องการประมง ซึ่งเกิดขึ้นในบริเวณท่าเทียบเรือประมง ให้ความสำคัญแก่เจ้าพนักงานสอบสวนการประมงก่อน
- (4) ผู้ที่ทำหน้าที่สอบสวน ตามความในข้อ (1) จะประสานงานร่วมกันในความรับผิดชอบคดีอาญาที่ว่าด้วยเรื่องประมง
- (5) การประสานงานร่วมกันในความรับผิดชอบคดีอาญาที่ว่าด้วยเรื่องประมง ตามความในข้อย่อ (4) มีรัฐมนตรีเป็นผู้จัดตั้ง *Coordination Forum*

33. ระหว่างมาตราที่ 73 และ 74 มีการแทรก 2 (สอง) มาตราคือ มาตราที่ 73 ก และ มาตราที่ 73 ข ดังนี้ :

มาตราที่ 73 ก

ผู้ที่ทำหน้าที่สอบสวน ตามความหมายในมาตราที่ 73 มีอำนาจหน้าที่ :

- ก. รับการรายงานหรือการร้องทุกข์จากบุคคลหนึ่งคนใด เกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญาคดีประมง
- ข. เรียกและตรวจสอบผู้ต้องสงสัย และหรือพยานเพื่อฟังคำชี้แจง
- ค. นำมาและพบกับบุคคลต้องสงสัย และหรือพยานเพื่อฟังคำชี้แจง

- ง. เข้าตรวจค้นเครื่องมือและโครงสร้างพื้นฐานการประมง ที่ต้องสงสัยว่านำไปใช้ และหรือเป็นสถานที่ที่ใช้เพื่อการกระทำความผิดอาญาคดีประมง
- จ. ตั้งให้หยุด, ตรวจสอบ, จับ, นำพา และหรือกักเรือ และหรือบุคคลต้องสงสัย ว่าได้กระทำความผิดอาญาคดีประมง
- ฉ. ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารประกอบการประมง
- ช. บันทึกภาพผู้ต้องสงสัย และหรือหลักฐาน ที่กระทำความผิดอาญาคดีประมง
- ซ. เชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดอาญาคดีประมง
- ฅ. จัดทำและลงลายมือชื่อในบันทึกการตรวจสอบ
- ฉ. ยึดหลักฐานที่ใช้ และหรือหลักฐานที่เป็นผลมาจากกระทำความผิดอาญาคดีประมง
- ค. ยุติการตรวจสอบ
- ด. ดำเนินการตามกฎหมายอื่นๆ ในส่วนที่รับผิดชอบ

มาตราที่ 73 ข

- (1) ผู้ที่ทำหน้าที่สอบสวน ตามความในมาตราที่ 73 ต้องแจ้งให้อัยการทราบว่ามี การสอบสวนอย่างช้า 7 วัน โดยเริ่มนับตั้งแต่วันที่ตรวจพบว่ามี การกระทำความผิดอาญาคดีประมง
- (2) เพื่อความจำเป็นในการสอบสวน ผู้ที่ทำหน้าที่สอบสวนสามารถกักผู้ต้องสงสัยได้ นานไม่เกิน 20 วัน
- (3) ระยะเวลา ตามความในข้อ (2) หากมีความจำเป็นเพื่อการสอบสวนที่ยัง ไม่เสร็จสิ้น อัยการสามารถ ยืดระยะเวลาออกไปได้อีก 10 วัน
- (4) ข้อกำหนด ตามความในข้อ (2) และข้อ (3) ผู้ต้องสงสัยสามารถออกจากห้องควบคุมได้ก่อนเวลา ที่ระบุ หากการสอบสวนได้เสร็จสิ้นแล้ว
- (5) ภายหลังจาก 30 วันดังกล่าว ผู้ที่ทำหน้าที่สอบสวนต้องให้ผู้ต้องสงสัยออกจากห้องควบคุม เพื่อให้ เป็นไปตามกฎหมายกำหนด
- (6) ผู้ที่ทำหน้าที่สอบสวนตามความในมาตราที่ 73 ก ต้องมอบผลการสอบสวนให้แก่พนักงานอัยการ อย่างช้าไม่เกิน 30 วัน นับจากวันที่แจ้งให้ทราบว่ามี การเริ่มสอบสวน

34. ข้อกำหนดตามมาตราที่ 75 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 75

- (1) การฟ้องร้องต่อการกระทำความผิดอาญาคดีประมงจะกระทำได้โดยอัยการ ที่ได้รับการพิจารณา จากอัยการสูงสุด
- (2) อัยการคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดคดีประมง ตามความในข้อ (1) จะต้อง ประกอบด้วยคุณสมบัติดังนี้ :
 - ก. มีประสบการณ์เป็นอัยการไม่ต่ำกว่า 2 ปี
 - ข. เคยได้รับการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการประมง และ
 - ค. มีศักยภาพและจรรยาบรรณสูงในการปฏิบัติงาน

35. ข้อกำหนดมาตราที่ 76 มีการเพิ่มเติมอีก 1 (หนึ่ง) ข้อ คือ ข้อย่อย (9) ดังนี้ :

มาตราที่ 76

- (1) หลังจากที่อัยการได้รับผลการสอบสวนจากพนักงานสอบสวน อัยการจะต้องแจ้งผลจากการวินิจฉัยให้พนักงานสอบสวนทราบภายในระยะเวลา 5 วัน โดยนับจากวันที่รับสำนวนการสอบสวน
- (2) หากผลการสอบสวนของพนักงานสอบสวนไม่ครบถ้วน อัยการต้องคืนสำนวนการสอบสวนคดีให้แก่พนักงานสอบสวน พร้อมทั้งชี้แจงถึงสิ่งที่ต้องให้ได้มาเพื่อความถูกต้องสมบูรณ์
- (3) พนักงานสอบสวน จะต้องแจ้งการคืนสำนวนคดีดังกล่าวแก่อัยการ ภายในเวลาอย่างช้าไม่เกิน 10 (สิบ) วัน นับจากวันที่รับสำนวน
- (4) การสอบสวนจะถือว่าสิ้นสุด เมื่อภายในเวลา 5 วัน พนักงานอัยการ ไม่คืนผลการสอบสวน หรือเมื่อก่อนกำหนดเวลาดังกล่าวสิ้นสุด ได้มีการแจ้งเกี่ยวกับสิ่งนั้นจากพนักงานอัยการแก่เจ้าพนักงานที่ทำการสอบสวน
- (5) พนักงานอัยการจะแจ้งว่าผลการสอบสวนครบถ้วนสมบูรณ์ภายในเวลา 10 วัน นับจากวันที่รับสำนวนจากพนักงานสอบสวนซึ่งระบุว่าถูกต้อง พนักงานอัยการต้องโอนคดีดังกล่าวให้แก่ศาลแขวง
- (6) เพื่อความจำเป็นในการฟ้องร้อง พนักงานอัยการมีอำนาจในการกักขัง หรือยึดเวลาการกักขังเป็นระยะเวลา 10 วัน
- (7) ระยะเวลา ตามความในข้อ (6) หากมีความจำเป็นต่อการตรวจสอบที่ยังไม่เสร็จสิ้น สามารถยืดระยะเวลาออกไป ไม่เกิน 10 วัน โดยอำนาจของหัวหน้าศาลแขวง
- (8) ข้อกำหนดตามความใน ข้อ (6) และ (7) ผู้ต้องสงสัยออกจากห้องควบคุมสามารถออกจากการควบคุมก่อนเวลาที่กำหนดได้หากการสอบสวนเสร็จ
- (9) พนักงานอัยการส่งสำนวนคดีแก่หัวหน้าศาลแขวงที่มีอำนาจ อย่างช้าภายใน 30 วัน นับจากวันที่รับสำนวนที่ครบถ้วนจากพนักงานสอบสวน

36. ระหว่างส่วนที่สองและส่วนที่สาม ได้มีการแทรก 1 ส่วนคือ ส่วนที่สอง ก ดังนี้ :

ส่วนที่สอง ก

หลักฐาน

มาตราที่ 76 ก

วัตถุและหรืออุปกรณ์ที่ และหรืออันเป็นผลที่ได้มาจากการกระทำความผิดอาญาคือประมง สามารถถูกยึด เพื่อเป็นสมบัติของชาติ หรือทำลาย หลังจากที่ได้รับการอนุญาตจากหัวหน้าศาลแขวง

มาตราที่ 76 ข

- (1) ของกลางที่ได้จากการกระทำความผิดอาญาคดีประมง ที่เกิดความเสียหายง่าย หรือจำเป็นจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาสูง สามารถนำไปขายทอดตลาดได้ หากได้รับการอนุญาตจากหัวหน้าศาลแขวง
- (2) ของกลางที่ได้จากการกระทำความผิดอาญาคดีประมง ที่เกิดความเสียหายง่าย ตามความในข้อย่อย (1) หมายถึง ประเภทของสัตว์น้ำ ให้เจ้าหน้าที่แยกเก็บบางส่วนเพื่อใช้เป็นหลักฐานในชั้นศาล

มาตราที่ 76 ค

- (1) วัตถุและทรัพย์สินที่ไว้ใน ที่ยึดมาจาก การกระทำความผิดอาญาคดีประมง ตามความใน มาตราที่ 76 ก สามารถนำไปขายทอดตลาดให้แก่รัฐได้
 - (2) การขายทอดตลาดจะกระทำโดย หน่วยงานที่หน้าที่รับผิดชอบการขายทอดตลาดของประเภทศมนที่กฎหมายกำหนด
 - (3) รายได้ที่ได้รับจากการขายทอดตลาด อันเป็นผลที่ได้จากการยึดของกลางในการกระทำความผิดอาญาคดีประมงจะถูกเก็บ ไว้ที่กองคลัง โดยถือเป็นรายรับของประเภทที่ไม่ใช่ภาษี
 - (4) ผู้ที่ทักขณกฎหมายเกี่ยวกับการประมง ที่ปฏิบัติงาน ได้ผลดีหรือเป็นอย่างดี และเสียสละเพื่อความผุขสวัสดิ์ต่อทรัพย์สินของชาติ จะได้รับมอบรางวัลชมเชยจากรัฐมนตรีมหาดไทย
 - (5) วัตถุและทรัพย์สินที่ยึดมาจากการกระทำความผิดอาญาคดีประมง หากเป็นเรือประมงจะถูกนำไปมอบให้แก่กลุ่มชาวประมง และหรือสหกรณ์การประมง
 - (7) ชื่อกำหนดอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการมอบรางวัล ได้กล่าวไว้ในระเบียบรัฐมนตรี
37. ระหว่างมาตราที่ 78 และมาตราที่ 79 มีการแทรกเพิ่ม 1 มาตรา คือ มาตราที่ 78 ก ดังนี้:

มาตราที่ 78 ก

- (1) ทุกจากแลแขวงที่มีศาลการประมงแล้ว มี :

ถูกขม	ศาลประมง
-------	----------

 ซึ่งนิยามทะเบียนศาล เป็นหัวหน้า
- (2) ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนศาลตามความในข้อ (1) ช่วยปฏิบัติงาน โดยถูกขมตำรวจ
- (3) นายทะเบียนศาลและ ถูกขมตำรวจ การประมงมาจาก ศาลแขวง
- (4) ชื่อกำหนดเกี่ยวกับ เรือไม้ข, ระเบียบการแต่งตั้ง, รวมถึงโครงสร้างของสัตว์, หน้าที่และระเบียบการ ทำงานของ ถูกขม ศาลการประมง ได้ถูกกำหนดอยู่ในระเบียบของศาลฎีกาตามที่กฎหมายกำหนด

38. ระหว่างมาตราที่ 83 และมาตราที่ 84 มีการแทรก 1 มาตรา คือ มาตราที่ 83 ก ดังนี้

มาตราที่ 83 ก

- (1) หากถูกพิจารณาให้เป็นผู้ต้องสงสัยในคดีอาญาการประมง หรือคดีอาญาอื่นๆ ถูกเรือนั่งๆต้องถูกส่งกลับ รวมทั้งถูกเรือที่มีสัญชาติอื่นใดๆด้วย

- (2) การส่งลูกเรือที่มีสัญชาติอื่น ๆ กลับ ตามความในข้อ (1) สามารถกระทำได้โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบการเข้าเมือง โดยผ่านสถานทูต หรือตัวแทนประจำประเทศของลูกเรือ
- (3) ข้อกำหนดเกี่ยวกับการส่งลูกเรือที่มีสัญชาติอื่น ๆ กลับ ตามความในข้อ (1) ถูกปฏิบัติให้เหมาะสมตามระเบียบต่างๆตามกฎหมาย

39. ข้อกำหนดมาตราที่ 85 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 85

ทุกคนที่เจตนาครอบครอง, มีอำนาจ, นำพา, และหรือใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำ และหรือเครื่องทุ่นแรงในการจับสัตว์น้ำ ซึ่งเป็นการรบกวนและก่อให้เกิดความเสียหายอย่างต่อเนื่องแก่แหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำในเขตการประมงประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ตามความในมาตราที่ 9 จะถูกต้องโทษคดีอาญา ถูกจำคุกไม่เกิน 5 ปี และระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000,000,000,00 รูเปีย (สองพันล้านรูเปีย)

40. ข้อกำหนดมาตราที่ 93 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 93

- (1) ทุกคนที่ครอบครอง และหรือเดินเรือประมงที่ติดธงชาติอินโดนีเซียเพื่อการจับสัตว์น้ำในเขตการประมงประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และหรือน่านน้ำอิสระ โดยไม่มีใบอนุญาต SIPI ตามความในมาตราที่ 27 ข้อย่อย (1) จะถูกต้องโทษคดีอาญา ถูกจำคุกไม่เกิน 6 ปี และระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000,000,000,00 รูเปีย (สองพันล้านรูเปีย)
- (2) ทุกคนที่ครอบครอง และหรือเดินเรือประมงที่ติดธงชาติอื่นๆ เพื่อการจับสัตว์น้ำในบริเวณ ZEEI โดยไม่มีใบอนุญาต SIPI ตามความในมาตราที่ 27 ข้อ (2) จะถูกต้องโทษคดีอาญา ถูกจำคุกไม่เกิน 6 ปี และระวางโทษปรับไม่เกิน 20,000,000,000,00 รูเปีย (สองหมื่นล้านรูเปีย)
- (3) ทุกคนที่เดินเรือประมงที่ติดธงชาติอินโดนีเซีย เพื่อการจับสัตว์น้ำในเขตการประมงประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย โดยไม่พกพาใบอนุญาต SIPI ฉบับจริง ตามความในมาตราที่ 27 ข้อย่อย (3) จะถูกต้องโทษคดีอาญา ถูกจำคุกไม่เกิน 6 ปี และระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000,000,000,00 รูเปีย (สองพันล้านรูเปีย)
- (4) ทุกคนที่เดินเรือประมงที่ติดธงชาติอื่นๆ เพื่อการจับสัตว์น้ำในบริเวณ ZEEI โดยไม่พกพาใบอนุญาต SIPI ฉบับจริง ตามความในมาตราที่ 27 ข้อย่อย (3) จะถูกต้องโทษคดีอาญา ถูกจำคุกไม่เกิน 6 ปี และระวางโทษปรับไม่เกิน 20,000,000,000,00 รูเปีย (สองหมื่นล้านรูเปีย)

41. ระหว่างมาตราที่ 94 และมาตราที่ 95 มีการแทรกเพิ่ม 1 (หนึ่ง) มาตรา คือ มาตราที่ 94 ก ดังนี้

มาตราที่ 94 ก

ทุกคนที่กระทำการปลอมแปลง และหรือใช้ SIUP, SIPI, และ SIKPI ปลอม ตามความในมาตราที่ 28 ก จะถูกต้องโทษคดีอาญา โดยถูกจำคุกไม่เกิน 7 ปี และระวางโทษปรับไม่เกิน 3,000,000,000,00 รูเปีย (สามพันล้านรูเปีย)

42. ข้อกำหนดมาตราที่ 98 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้ :

มาตราที่ 98

กัปตันเรือที่ไม่มีใบอนุญาตให้เดินเรือ ตามความในมาตราที่ 42 ข้อย่อย (3) จะถูกต้องโทษคดีอาญา จำคุกไม่เกิน 1 ปี และระวางโทษปรับไม่เกิน 200,000,000,00 รูเปีย (สองร้อยล้านรูเปีย)

43. ระหว่างมาตราที่ 100 และมาตราที่ 101 มีการแทรกเพิ่ม 4 (สี่) มาตรา คือ มาตราที่ 100 ก, มาตราที่ 100 ข มาตราที่ 100 ค และมาตราที่ 100 ง ดังนี้

มาตราที่ 100 ก

การกระทำความผิดอาญา ตามความในมาตราที่ 28 ก, การปลอมแปลงหนังสือเห็นชอบตาม มาตราที่ 35 ข้อย่อย (1) และการปลอมแปลงหนังสือจดทะเบียน ตามความในมาตราที่ 36 ที่มีส่วนรู้เห็นกับ เจ้าพนักงาน ผู้ที่กระทำความผิดต้องได้รับโทษเพิ่มอีก 1/3 ส่วนของโทษหลัก

มาตราที่ 100 ข

การกระทำความผิดอาญา ตามความในมาตราที่ 8, มาตราที่ 9, มาตราที่ 12, มาตราที่ 14 ข้อ (4), มาตราที่ 16 ข้อ (1), มาตราที่ 20 ข้อ (3), มาตราที่ 21, มาตราที่ 23 ข้อ (1), มาตราที่ 26 ข้อ (1), มาตราที่ 27 ข้อ (1), มาตราที่ 27 ข้อ (3), มาตราที่ 28 ข้อ (1), มาตราที่ 28 ข้อ (3), มาตราที่ 35 ข้อ (1), มาตราที่ 36 ข้อ (1), มาตราที่ 38, มาตราที่ 42 ข้อ (3), หรือมาตราที่ 55 ข้อ (1) ที่กระทำโดย ชาวประมงขนาดเล็ก และหรือผู้เพาะพันธุ์สัตว์น้ำขนาดเล็ก จะถูกต้องโทษคดีอาญา จำคุกไม่เกิน 1 ปี และระวางโทษปรับไม่เกิน 250,000,000,00 รูเปีย (สองร้อยห้าสิบล้านรูเปีย)

มาตราที่ 100 ค

การกระทำความผิดอาญา ตามความในมาตราที่ 7 ข้อย่อย (2) ที่กระทำโดยชาวประมงขนาดเล็ก และหรือผู้เพาะพันธุ์สัตว์น้ำขนาดเล็ก จะถูกต้องโทษคดีอาญา โดยระวางโทษปรับไม่เกิน 100,000,000,00 รูเปีย (หนึ่งร้อยล้านรูเปีย)

มาตราที่ 100 ง

หากศาลตัดสินความผิดคดีอาญา ให้ระวางโทษปรับ ค่าปรับดังกล่าวจะถูกเก็บไว้ที่กองคลัง โดยถือเป็น รายรับของประเทศที่ไม่ใช่ภาษีของกระทรวง ด้านการประมง

44. ให้ยกเลิกมาตราที่ 105

45. ข้อกำหนดมาตราที่ 110 มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้

มาตราที่ 110

กฎหมายที่บังคับใช้ :

- ก. กฎหมาย เลขที่ 9 ปี 1985 ว่าด้วยเรื่องการประมง (ประกาศราชกิจจานุเบกษาแห่งประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ปี 1985 เลขที่ 46, เพิ่มเติมประกาศราชกิจจานุเบกษาแห่งประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เลขที่ 3299) และ
- ข. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการสอบสวน ตามมาตราที่ 14 และข้อกำหนดเกี่ยวกับผู้ที่กระทำ ความผิดคืออาญา ค่าปรับ ตามกฎหมายข้อที่ 5 ปี 1983 มาตราที่ 16 ข้อ (1) ว่าด้วย เรื่องเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (ประกาศราชกิจจานุเบกษา แห่งประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ปี 1983 เลขที่ 44, เพิ่มเติมประกาศราชกิจ จานุเบกษาแห่งประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เลขที่ 3260) เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการ กระทำ ความผิดอาญา ศติการประมง
- ได้ถูกเพิกถอนและไม่บังคับใช้อีกต่อไป

46. ระหว่างมาตราที่ 110 และมาตราที่ 111 ให้แทรก 1 มาตรา คือ มาตราที่ 110 ก เข้าไป ดังนี้ :

มาตราที่ 110 ก

ระเบียบรัฐบาลทั้งหมดที่ถูกบัญญัติขึ้นจากร่างกฎหมายนี้ ต้องได้รับการรับรองอย่างช้าไม่เกิน 1 (หนึ่ง) ปี หลังจากกฎหมายฉบับนี้ประกาศใช้

มาตราที่ 11

กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้ ณ วันที่ประกาศ

กฎหมายนี้ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เพื่อให้ทราบโดยทั่วกัน

รับรอง ที่ จาการ์ต้า

ณ วันที่ 29 ตุลาคม 2009

ประธานาธิบดีประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ลายมือชื่อ

DR.H.SUSILO BAMBANG YUDHOYONO

ประกาศ ที่ จกการดำ

ณ วันที่ 29 ตุลาคม 2009

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน
ประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ลายมือชื่อ

PATRIALIS AKBAR

ประกาศราชกิจจานุเบกษา แห่งประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ปี 2009 เลขที่ 154